

Sygn. akt IV KK 110/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski (przewodniczący)

SSN Barbara Skoczowska

SSN Paweł Wiliński (sprawozdawca)

Protokolant Łukasz Biernacki

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Roberta Tarsalewskiego
w sprawie **M. L.**

skazanego z art. 284 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 14 listopada 2019 r.,

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego
na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w B.

z dnia 25 sierpnia 2016 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla wyrok w zaskarżonej części, tj. co do orzeczenia o
karze grzywny i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w B. przedstawił M.L. zarzut popełnienia czynu
polegającego na tym, że w dniu 25 lipca 2015 r. w B., przywłaszczył sobie

nienależną mu gotówkę w kwocie 863,16 zł omyłkowo wypłaconą mu przez pracownika Poczty (...), czym działał na szkodę S.R., tj. czynu z art. 284 § 1 k.k. *Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do winy, wyraził wolę dobrowolnego poddania się karze i w oświadczeniu z dnia 7 grudnia 2015 r. wyraził zgodę na wniosek prokuratora złożony w trybie art. 335 § 1 k.p.k. o skazanie go bez przeprowadzenia rozprawy oraz orzeczenie wobec niego kary grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 20 zł każda, jak również obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonej.*

Prokurator Rejonowy w B. skierował w dniu 8 marca 2016 r. do Sądu Rejonowego w B. wniosek na podstawie z art. 335 § 1 k.p.k. o wydanie na posiedzeniu wobec M.L. wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy, wnosząc o wymierzenie M.L., przy zastosowaniu art. 37a k.k., kary grzywny w wysokości 500 stawek dziennych po 20 zł każda stawka. Wobec ustaleń, że szkoda została naprawiona, zmodyfikowany przez prokuratora wniosek z art. 335 § 1 k.p.k., nie zawierał propozycji orzeczenia wobec M. L., obowiązku z art. 46 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w B. wyrokiem z dnia 25 sierpnia 2016 r., sygn. akt II K (...), wydanym na posiedzeniu, pod nieobecność prawidłowo powiadomionych o terminie prokuratora, oskarżonego i pokrzywdzonego, uwzględnił wniosek prokuratora. Oskarżonego M.L. Sąd uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 284 § 1 k.k. i za to wymierzył mu karę grzywny w wysokości 500 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawkiiennej za równoważną kwocie 20 zł.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron postępowania i uprawomocnił się w dniu 23 września 2016 r.

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację na korzyść skazanego wniósł Minister Sprawiedliwości-Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 343 § 6 i § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wadliwego wniosku prokuratora i wydaniu wobec oskarżonego, na posiedzeniu bez przeprowadzania rozprawy, wyroku skazującego go na karę grzywny w wysokości 500 stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki za równoważną kwocie 20 zł, co stanowiło oczywiste naruszenie warunków

porozumienia między prokuratorem, a oskarżonym, gdyż M.L. wyraził zgodę na wymierzenie mu kary grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 20 zł stawka i co doprowadziło do wymierzenia kary, na którą oskarżony nie wyraził zgody.

Podnosząc powyższy zarzut, skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna.

Nie budzi wątpliwości, że Sąd rozpoznając wniosek prokuratora o wydanie wyroku skazującego w trybie art. 335 § 1 k.p.k. jest zobowiązany do zbadania sprawy zarówno pod względem formalnym, jak i merytorycznym. W ramach tej kontroli niezbędne jest sprawdzenie, czy przedłożone przez prokuratora propozycje pozostają zgodne z uprzednimi ustaleniami stron, a także czy nie są sprzeczne z przepisami prawa. Niespełnienie tego warunku uniemożliwia uwzględnienie złożonego w trybie art. 335 k.p.k. wniosku i rodzi konieczność rozpoznania sprawy na zasadach ogólnych - art. 343 § 7 k.p.k. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2018 r., II KK 71/18). Sąd *meriti* nie może zatem zaakceptować propozycji skazania oskarżonego na warunkach innych niż te, które zostały z nim uzgodnione w postępowaniu przygotowawczym przez prokuratora lub wynegocjowane później, na posiedzeniu przed Sądem (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2007 r., II KK 258/07; podobnie wyrok SN z 1 czerwca 2017 r., IV KK 485/16).

W przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy w B., uwzględniając wniosek prokuratora złożony na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. i skazując M.L. za czyn z art. 284 § 1 k.k., nie sprostął wskazanym powyżej wymogom. Jakkolwiek Sąd ten wydał orzeczenie w pełni zgodne z wnioskiem oskarżyciela publicznego złożonym w trybie art. 335 § 1 k.p.k., to jednak nie dostrzegł, że treść tego wniosku jest sprzeczna z ustaleniami w zakresie kary, dokonanyymi pomiędzy oskarżonym a prokuratorem. Oskarżony w oświadczeniu z dnia 7 grudnia 2015 roku wyraził zgodę na skazanie bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu kary grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 20 zł każda stawka, jak również nałożenie na niego obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonej. Tymczasem

prokurator skierował do Sądu wniosek o skazanie M.L. bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu kary grzywny w wysokości dziesięciokrotnie wyższej (zamiast uzgodnionej kary 50 stawek grzywny po 20 zł stawka, wniósł o wymierzenie kary grzywny w wysokość 500 stawek dziennych po 20 zł stawka).

W świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego nie budzi wątpliwości fakt niedopuszczalności jednostronnego dokonywania przez prokuratora zmian w zakresie uzgodnionej z oskarżonym kary. Takie modyfikacje całkowicie sprzeciwiają się bowiem istocie przewidzianych w procedurze karnej trybów konsensualnych. Oznacza to, że potrzeba dokonania w tym zakresie jakichkolwiek zmian uzależniona jest od ewentualnej modyfikacji treści wniosku przez strony. Wydanie orzeczenia odbiegającego od uzgodnień poczynionych pomiędzy oskarżycielem publicznym a oskarżonym stanowi zaś rażące naruszenie przepisów prawa procesowego, w tym art. 343 § 7 k.p.k. mające istotny wpływ na treść orzeczenia z uwagi na nieuwzględnienie porozumienia zawartego pomiędzy stronami (zob. też wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2018 r., III KK 252/17).

W konsekwencji powyższych ustaleń, Sąd Najwyższy uznaje, że Sąd Rejonowy w B. wydając wyrok skazujący w sprawie M.L., w zakresie w jakim zaakceptował wniosek niezgodny z zawartym w dniu 7 grudnia 2015 r. porozumieniem procesowym między prokuratorem i podejrzanym, rażąco naruszył art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k. Oczywistym jest, że naruszenie wskazanych przepisów miało istotny wpływ na treść zapadłego orzeczenia.

Powyższe uchybienie skutkowało koniecznością uchylenia poddanego kontroli kasacyjnej wyroku w zaskarżonej części - tj. rozstrzygnięcia o karze grzywny - i przekazaniem sprawy w tym tylko zakresie do ponownego rozpoznania. Sąd orzekający, będąc związany wyrażonym poglądem prawnym (art. 442 § 3 k.p.k.), rozpozna wniosek o skazanie złożony w trybie art. 335 § 1 k.p.k., korzystając z możliwości przewidzianych w art. 343 § 3 k.p.k., celem dostosowania wniosku do treści zawartego w dniu 7 grudnia 2015 r. porozumienia oraz obowiązujących przepisów prawa materialnego.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

